[Elio Cassarà]

HAFİFLİK KAYBOLMANIN RİTMİDİR
LIGHTNESS IS THE RHYTHM OF VANISHING

resim sergisi / painting exhibition 2 - 12 Mayıs /May 2025

[Elio Cassarà]

HAFİFLİK KAYBOLMANIN RİTMİDİR

LIGHTNESS IS THE RHYTHM OF VANISHING

RRDKKS / Ayhan Menteş Sergi Salonu / Exhibition Hall
Mağusa / Famagusta

Doğu Akdeniz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Merkezi
Eastern Mediterranean University Art and Design Center

2 - 12 Mayıs /May 2025

Doğu Akdeniz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Merkezi | Eastern Mediterranean University Art & Design Center

©Emu Art & Design Center

ELIO CASSARÀ
HAFİFLİK KAYBOLMANIN RİTMİDİR
LIGHTNESS IS THE RHYTHM OF VANISHING
2025 / Mağusa / Famagusta Kuzey Kıbrıs / North Cyprus

Küratör/Curator: Ümit İnatçı
Metin/Text: Tommaso Evangelista
Page Design: Taylan Can Demirseren

Basım: DAÜ Basımevi / Printed by EMU Printing House

Doğu Akdeniz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Merkezi
Eastern Mediterranean University Art and Design Center
Museum - Osservatorio dell'Arte Contemporanea in Sicilia
Museum - Observatory of Contemporary Art in Sicily

Elio Cassara'nın resim sergisi Doğu Akdeniz Üniversitesi ve Sicilya Modern sanat Müzesi (Museum - Osservatorio dell'Arte Contemporanea in Sicilia) ortak himayelerinde gerçekleşmiştir.

Elio Cassara's painting exhibition was held under the joint auspices of the Eastern Mediterranean University and the Sicilian Museum of Modern Art.

BEYAZDAN RENGE IŞIK PATLAMALARI

Ümit İnatçı

"Empresyonizm, ışık, renk ve an kavramını öne çıkartan, doğadaki görünümlerin sürekli değişim içinde olduğundan herhangi bir zamanın herhangi bir anına denk gelen görünümün bir daha aynı şekilde görünemeyeceği fikrini temel alan sanat akımdır". Bu popüler tanım empresyonizmin en bildik izahını içerir. Işığın bir aydınlatıcı enerji akımı olduğunun farkına varan, yerkürenin hareketlenmesiyle güneşle olan ilişkisinin de değişkenlik gösterdiğini gözlemleyen sanatçılar görmenin çoklu olanaklarını keşfetmiş oluyorlardı. Nesneler artık katı maddi varlık görünümleriyle ve sarıdan siyaha giden bir chiaro-scuro tekniğiyle temsil edilmiyordu. Nesne ve mekân temsilleri daha saydam ve renk titreşimleriyle kurgulanıyordu. Beyaz ışığın varacağı son raddenin rengiydi ve hiçbir koyuluk aslında siyah değildi. Çünkü siyah, beyazın minimum halinin bile algılanamadığı, dolayısıyla hiçbir nesnenin görülebilme imkânının bile olmadığı bir renkti artık.

Elio Cassarà'nın nesnelerden bağımsız, kristalize olmuş, düzensiz renk yumaklarının –rengin maksimum hali olan beyazın içinde– kendi fiziksel morfolojilerini inşa etmeye çalıştığını görürüz. Beyazın yaygınlığı ışığın yaygınlığıdır. Beyazın baskısıyla nötrleşen ama geçirgenlik açısından ise daha da geçit vermeyen bir yoğunluğa ulaşan resmin yüzeyi rengin fenomenal kurgusunu rastlantısal bir akışa zorluyor. İrili ufaklı kromatik alanlar somut renk düzlemleri ve saydam titreşim odaklanmaları halinde beyazın içine bir gömülüp bir parlıyorlar. Bu resim halleri her ne kadar bir görünüş olarak karşımızda dursalar da aynı zamanda içsel – tinsel salınmaların da bir poetikasına dönüşüyor…

EXPLOSIONS OF LIGHT FROM WHITE TO COLOUR

"Impressionism is an art movement that emphasizes the concepts of light, colour and moment, and is based on the idea that since the appearances in nature are in constant change, a view that corresponds to any moment in time cannot appear the same way again." This popular definition contains the most familiar explanation of impressionism. Artists who realized that light was a stream of illuminating energy and who observed that its relationship with the sun changed with the movement of the earth discovered the multiple possibilities of seeing. Objects were no longer represented with solid material appearances and a chiaro-scuro technique that went from yellow to black. Object and space representations were constructed more transparently and with colour vibrations. White was the colour of the last stage of light, and no darkness was actually black. Because black was now a colour in which even the minimum of white could not be perceived, and therefore no object could even be seen.

We see Elio Cassarà's crystallized, irregular lumps of colour, independent of objects, trying to construct their own physical morphology – within white, which is the maximum state of colour. The prevalence of white is the prevalence of light. The surface of the painting, which is neutralized by the pressure of white but reaches an even more impenetrable density in terms of permeability, forces the phenomenal fiction of colour into a random flow. Large and small chromatic areas are embedded in white and shining as concrete colour planes and transparent vibration focuses. Although these states of painting appear before us as an appearance, they also become a poetics of inner-spiritual oscillations…

HAFİFLİK KAYBOLMANIN RİTMİDİR

ELIO CASSARÀ'NIN SOYUTLAMASI

Tommaso Evangelista

Elio Cassarà'nın çalışmalarını analiz ettiğimizde, ortaya çıkan ilk düşünce, enerjilerin iç içe geçmesini belirleyen minimal işaretlerin, sinerjinin şeffaflığın bir gramerini nasıl tanımladığına dair dille ilgilidir. Renk, fırça darbesi ve yapısal formlar açığa çıkarma eyleminin her anında gerekli çatışkısal dengeyi korumayı başaran hermetik bir bütünlüğün temsil eylemleri haline gelir. Bu, kromatik yapının aynı zamanda eylemin potansiyelini sonsuza kadar genişleten sembolik bir organizma olarak belirlenmesi sayesinde mümkündür. Cassarà'nın ürettiği imgeler güçlü ve şiirseldir, çünkü dilin gücüyle kaynaklarının sembolik boyutunu varsayarlar ve nesnelleşmenin farklı düzeylerinde gerçekleşen içsel ilişkilerin açığa çıkarma eylemiyle "inşa edilirler".

Sanatçının, bütünsel soyutlamadan ziyade bir montaj çalışması yapması mı söz konusu? Gerçek mekân ile göz arasındaki ilişkiyi kavramaya çalışan bu tonal, ritmik ve melodik montaj, düzlemler ve seviyeler arayışında belirginleşir. Sanatçı, başka bir derinliği, yer altında, estetik derinin ve işaretin keyfiliğinin altında veya isterseniz kültürel ve tarihsel orografinin altında bir kazı yoluyla elde edilen bir tür arketipal palimpsesti gösterir, çünkü zayıf engramlar ikonlardan itibaren izlenebilir. Elio'nun çalışmalarında, mekânın özselliği, ikonlarda olduğu gibi, saf formları ortaya çıkaran yapı haline gelir, onları askıya almada sertleştirmez ve bu nedenle bunlar kuvvetleri odaklama ve yoğunlaştırma araçları olarak işlev görür. Burada renk, palimpsest gibi yapılandırılmış bir kompozisyonun temeliyse, ritim, mekansal ve geometrik ilişkilerden oluşan bir dinamizmi temsil etmeye yarar.

Ayrıca Cassarà'nın tüm üretimine doğanın rehberlik ettiği kesindir. Başlangıçta gölgeli ve kasvetli manzaralarda aranan, yine de belirsiz bir şekilde figüratif olan, ancak hemen önce sentezin paralel yörüngelerinde ve ardından daha özgür formların yapılandırmalarında kovalanan bir doğadır bu. Resminin temelinde, renk alanını oluşturma, hacimleri iptal etme ve manzara fikrini yapıbozuma uğratma yönünde sürekli bir girişim vardır; böylece ışık

yalnızca eserde içsel bir faktör olmakla kalmaz, aynı zamanda renksel ve plastik sentezden, örtüşmelerden ve eklemlerden doğar. Bakışın dönüşümü ve parçalanmış, yapıbozuma uğramış bir bakış açısının edinilmesi için retinal boyutun bu sessiz kopuşu mekânsal bölünmelerinin uyumsuzluk haline dönüşürken içsel ve dışsal manzaradan etkilenen sürekli değişen parıltılar yayar. Bu bağlamda, özellikle de Rusya'da yaşadığı dönemde kutsal ve melodik bir parlaklığın nasıl patlamaya başladığını kaydetmek ilginçtir, sanatçıyı daha tutarlı bir sinestetik boyuta götüren bir tür aydınlanma.

Ayrıca, aralıklar ve mesafeler üzerinde çalışarak, analitik yapılandırma ile zıt morfolojiler arasında bağlar kurarak, resimlerini sürekli olarak "açık" kılan aşırı asimilasyonlar ve karşılaştırmalarla alan genişliklerini yeniden değerlendirme girişimi de var. Doğal ve yapay arasındaki bu çatışmada –genişliklerin paralellikleriyle, kromatik spektrumdan rizomatik ve rastlantısal bir düzenlemeyle değişen– uzantılar ve eşdeğerlikler tarafından yaratılan bir resmin hipotezi var. Elbette, bakışın ve manzaranın bu bütüncül vizyonu –aynı zamanda bu içsel titreşim– eşik ve rüzgârın kırılganlığı ve belirsizliğinde görülen mekânsal bir yapının kişisel ve şiirsel bir algısı olarak da nitelik kazanıyor.

Son çalışmalarda, beyazda olan ısrarı, ışık üzerinde farklı bir araştırmaya olanak tanıyorken şimdi rahatsız edici renk ipuçlarıyla serpiştirilmiş nötr notalara doğru bir eğilim gösterir. Yüzeylerin ve gölgelerin mutasyonlarını kişisel olarak belirlemek adına izleyiciyle eserleri arasında farklı bir ilişki kurmak üzere bakış açısını değiştirir. Aslında, her şey nesnesiz bir dünyaya doğru gidiyormuş gibi göründüğü esnada –neredeyse kesinlikle sanatçının Peredvizhniki "Seyyar Satıcılar"a olan sevgisiyle hayata döndürülen bir gerçeklik parıltısı gibi– doğanın güçlü bir şekilde lirik, neredeyse romantik boyutu geri döner; düşünülür, incelenir ve tuval üzerinde yeniden yaratılır. Böylece, trajik, dokunaklı ve melankolik olmasına rağmen ruhu günümüzün kabalığından kaldırma yeteneğine sahip olan, yalnızca Ruslara özgü manzara anlayışı ortaya çıkar. Ancak, ışıldayan olsun ya da olmasın, Cassarà'nın eserleri eleştirmenlerin karşısına daha önce hiç görülmemiş kromatik sentezleri ve doğanın bir özete ve merkeze indirgenmiş bir anlatımı, bir eksikliğin yoğun bir özeti olarak çıkıyor: Hiçbir yüceliğe muhtaç olmadan bir iz haline gelen biçimsizlik. Karşılıklı bir meraka sayın bunu.

Onunki, gölgeye bir madde olarak bakan ama sadece belirsiz olandan bütünün reddedildiği bakışın yönünü somutlaştırmak için şeffaflıkta yer alan bir bakıştır. Sınıra somut bir biçim verme ihtiyacında olan, bedenlerin dengesizliğinden çok hafif bir yapı ortaya çıkaran bir bakıştır. Bu nedenle, eserlerin güzelliği, kusurluluk, geçicilik ve eksiklikle, belki de dünyevi şeylerin acısıyla bağlantılı bir şiirsellikten kaynaklanır; ancak çöküş anında, görünmez olanın dayanak noktası ve mantığı haline gelebilirler. Boşluğun izlerinde ölçülemez bir anlam yoğunluğu yaratma yeteneği, eklemekten çok çıkarma, hızlandırmaktan çok yavaşlatma, dünyanın sessizliğini ve belirsiz kırılganlığını arka plan gürültüsünden daha fazla önemseme… Biçim, ani bir fikirden minimal ve sessiz bir bileşen edindikçe inşa etmekten çok hayal etme, gözlemciyi kesintiler, yavaşlamalar, karşılaşmalar ve duraklamalarla dolu bir yola götüren toplanmış ve hoş bir yapılandırma yeteneğinden kaynaklanır.

Sanatçının dünyasındaki şeffaf ışık çürümenin baskısına karşı bir stratejidir, Batı'nın biçimsiz olana olan hayranlığını aşan ve "iz"i bir yönüyle yeniden yapılandıran bir varlığın yeniden inşasının bir biçimidir. Doğu'nun tanımlanamayan ve belirsiz şiirinde yüzeylerin organik bir karaktere doğru sürekliliğidir. Biçimlerin bu hareketinde, zaman ve mekânı sentezleyen öz için otantik arayış, bize yaratılışın geçiciliğini gösterir, bu da bir bakıma kalp atışının hafifliğine karşılık gelir. Doğayı ancak onu hassasiyetle terk ederek temsil edebilen paradoksal bir varlık. Ve bu, belki de, şiirinin öngörülemez ve beklenmedik son meyvesidir. Hafiflik, kaybolmanın ritmidir.

LIGHTNESS IS THE RHYTHM OF VANISHING

THE ABSTRACTION OF ELIO CASSARÀ

Tommaso Evangelista

Analyzing the work of Elio Cassarà, the first reflection that emerges concerns the language of how indeed minimal signs determining an interpenetration of energies, synérgeia define a grammar of transparency. Colour, brushstroke, structure become acts of representation of a hermetic totality, which manages to maintain the necessary antinomian balance at every moment of its revealing action. This is possible thanks to the fact that the chromatic structure is also determined as a symbolic organism, which expands the potential of the act to the infinity. The images generated by Cassarà are powerful and poetic, because they assume through the force of language the symbolic dimension of their source, and are "constructed" by a revealing act of internal relationships, which takes place on different levels of objectification.

That the artist makes a work of montage rather than total abstraction? A tonal, rhythmic and melodic montage in an attempt to grasp the relationship between real space and the eye is evident in the search for planes and levels. The artist shows another depth, a sort of archetypal palimpsest obtained through an excavation in the subsoil, below the aesthetic skin and the arbitrariness of the sign or, if you like, below the cultural and historical orography, because feeble engrams can be traced right from the icons. In Elio's works, the essentiality of the space becomes the structure that reveals, as in the icons, the pure forms, it does not stiffen them in the suspension, and therefore these function as devices for focusing and concentrating forces. If colour here is the basis for a structured composition such as a palimpsest, rhythm serves to represent a dynamism made up of spatial and geometric relationships.

Also it is certainly that nature guides the entire production of Cassarà. A nature initially sought in shady and gloomy landscapes, although still vaguely figurative, but almost immediately chased first in parallel trajectories of synthesis and subsequently in configurations of more free forms. At the basis of

his painting there is a constant attempt to establish the chromatic space, canceling volumes and deconstructing the idea of the landscape so that light is not only an internal factor in the work but is born from chromatic and plastic synthesis, overlaps and joints. The transfiguration of the gaze is a silent break of the retinal dimension for the acquisition of a fractionated and deconstructed point of view, changeable in the incongruity of its spatial divisions, which emanate ever-changing flashes influenced now by the internal landscape now by the external one.

In this regard, it is interesting to record how a sacred and melodic brilliance began to explode especially during his stay in Russia, a sort of illumination that led the artist towards a more cogent synaesthetic dimension.

There is also an attempt to reconsider the field areas, working on intervals and distances, mediating between analytical configuration and contrasting morphology, in an excess of assimilations and correspondences that make the works perpetually "open" and continuous. In this clash between natural and artificial here is the hypothesis of a painting created by extensions and equivalences, through parallelisms of amplitudes which change a rhizomatic and stochastic arrangement from the chromatic spectrum. Summative vision of the view and the landscape, certainly, but which also qualifies as an inner vibration, a personal and poetic perception of the spatial structure seen in its fragility and vagueness of threshold and wind.

In the latest works, the insistence on white allows for a different research on light, now tending towards neutral notes interspersed with unsettling hints of color, and a different relationship with the observer called to relate to the works, modifying the point of view to determine personally mutations of surfaces and shadows. In fact, when everything seems to go towards a world without an object, like a glimmer of reality, almost certainly brought back to life by the artist's love for the Peredvizhniki, the Peddlers, a strongly lyrical, almost romantic dimension of Nature returns, contemplated, studied and recreated on the canvas. Thus emerges that exclusively Russian conception of the landscape, which, although tragic, poignant and melancholic, is capable of lifting the spirit from the crudeness of the present. Iridescent or not, however, Cassarà's works impose themselves on critics for their unpublished chromatic

synthesis and for a narration of nature reduced to a summary and center, an intense recapitulation of a lack: the formless that becomes a trace can do without the sublime. Count the mutual wonder.

His is a vision in transparency that looks at the shadow as a substance but only to materialize, from the indistinct, the direction of the gaze to which the whole is denied; a vision that, in the need to give concrete form to the limit, brings out a very light structure from the destabilization of the bodies. The beauty of the works, therefore, derives from a poetic linked to imperfection, impermanence and incompleteness, perhaps also to the suffering of worldly things, which however, in the moment of collapse, are capable of becoming the fulcrum and logic of the invisible. The ability to create, in traces of emptiness a fullness of imponderable meaning derives from the ability to remove rather than add, to slow down rather than speed up, to value the silence and the ambiguous fragility of the world more than the background noise, to imagining rather than building as the form acquires a minimal and silent component from the sudden idea, a collected and sweet configuration that leads the observer along a path full of interruptions, slowdowns, encounters and pauses.

In the artist's world, transparent light is a stratagem against the dictatorship of decay, it is a form of reconstruction of a presence that overcomes the Western fascination for the formless and reconfigures an aspect of the trace, it is the continuity of the surfaces towards an organic character in this poetics of the vague and indefinite of the East. In this movement of forms, the authentic search for essence, synthesizing time and space, reveals to us the evanescence of creation, which corresponds somewhat to the levity of the heartbeat. A paradoxical being able to represent nature only by abandoning it with delicacy. And this, perhaps, is the last fruit, unpredictable and unexpected, of his poetics. Lightness is the rhythm of vanishing.

Biyografi - Biography

Elio Cassarà, 1974 yılında Mazara del Vallo'da doğdu. Sanatçının resimleri, manzara anlatımındaki yoğun ışık efektleri ve renklerin ifade gücü nedeniyle soyut sanata eğilimlidir. Resimlerinde, çevrenin dikkatli bir şekilde gözlemlenmesine dayanan önermeler ve hayal gücüyle dolu fantastik bir vizyona dönüşen resmin evrimsel doğasını görebiliriz. Cassarà, bölgesindeki sanatçılardan eğitim gördükten sonra 1997 yılında Venedik'e yerleşerek burada yirminci yüzyılın ustalarını daha derinlemesine inceler. Özellikle dikkatini çeken sanatçı Giorgio Morandi ve onun natürmortları olmuştur. Kendini yoğun bir biçimde resim çalışmalarına adadığı yıllar bunlardı; Alman romantik ressam Caspar David Friedrich'ten, Max Klinger ve Arnold Böcklin'in sembolizminden ve radikal Ön-Rafaelcilerin fikirlerinden güçlü bir biçimde etkilendi. 2001 yılında uzun yıllar yaşadığı Berlin'e taşındı ve orada birçok kişisel sergi açtı. Almanya'da geçirdiği dönem ve Gerhard Richter'e olan hayranlığı Cassarà'nın daha soyut ve ifadeci hale gelen çalışmalarını etkiledi; peyzajın sanatçının çalışmalarının ana konusu haline geldiği bir süreçti. Resimlerinde titreşimli ve ışıklı renkler kullanarak canlılığı ve doğayla ilişkiyi betimlerken, tuvalin tüm yüzeyine enerji veriyor.

2007'de Narodni Muzej Zajecar'da (Sırbistan) Bora Dimitrjevic ve Nina Pogarcic'in küratörlüğünde kişisel bir sergi açtı. Cassarà, 2014'te Venedik'e döndüğünde, Almanya'daki uzun ikametinden esinlenerek yaptığı ve sonraki yıllarda sergilediği resim serisini tamamladı. Işığı ve renkleri özümsemek ve daha sonra resimlerinde detaylandırmak için sık sık Sicilya'yı ziyaret etti. 2020'nin sonunda, Rus ortaçağ sanatını incelemek ve bazı önemli sanat sergileri düzenlemek için Moskova'ya taşındı.

Elio Cassarà, 2016'dan itibaren, kurucu direktör Ezio Pagano yönetimindeki Sicilya'daki MUSEUM Osservatorio dell'Arte"nin kalıcı koleksiyonunda yer almaktadır.

2022'de Moskova Modern Sanat Müzesi, Moskova'daki Puşkin Halk Kütüphanesi'nde düzenlenen "Il Colore Del Vento (Rüzgârın Rengi)" adlı kişisel serginin ardından tablolardan birini kalıcı koleksiyonuna dâhil etti.

2023'te Gibellina'daki Orestiadi Museo delle Trame Mediterranee Vakfı, kalıcı koleksiyonuna sanatçının iki eserini ekledi.

2023 yılında St. Petersburg'daki Diaghilev Modern Sanat Müzesi, "Levkas" adlı kişisel sergide sergilenen sanat eserlerinden birini Müze koleksiyonuna ekledi.Aynı yıl, CAMUSAC Cassino Çağdaş Sanat Müzesi, kalıcı koleksiyonu için büyük ölçekli bir tablo seçti.

Cassarà hakkında yazan diğer birçok kişi arasında Ezio Pagano, Tommaso Evagelista, Ilona Lebedeva, Anna Maria Ruta, Francesco Gallo Mazzeo, Nina Pogarcic, Victor Arellano Rey ve Gaetano Salerno yer alıyor.

Eserleri İtalya'da ve yurtdışında kamusal ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Elio Cassarà was born in Mazara del Vallo in 1974. The artist's painting tends to abstract art, attributable to the intense effects of lights and the expressiveness of color in his narration of landscapes. In his paintings we can see the evolutionary nature of painting, based on the careful observation of the environment which dissolves into a fantastic vision, full of suggestions and imaginative power. After training with some local artists, in 1997 Cassarà lived in Venice where he studied the masters of the twentieth century in greater depth and in particular his attention was captured by Giorgio Morandi's still-life.

These were the years in which he devoted himself intensely to the study of painting; he was strongly influenced by the German romantic painter Caspar David Friedrich, the symbolism of Max Klinger and Arnold Böcklin and the ideas of the radical Pre-Raphaelites.

In 2001 he moved to Berlin where he lived for many years and hosted several personal exhibitions.

The period spent in Germany and his admiration for Gerhard Richter influenced Cassarà's work which became more abstract and expressive and it was at this stage that the landscape became the main subject of the artist's work. In his paintings, he depicts vitality and relationship with nature using vibrant colors that energizes the entire surface of the canvas.

In 2007, he had a one-man show at Narodni Muzej Zajecar (Serbia) curated by Bora Dimitrjevic and Nina Pogarcic.

On his return to Venice in 2014, Cassarà completed his series of paintings inspired by his long stay in Germany, which were exhibited the following years. He often visited Sicily to absorb the light and the colors to elaborate them in paintings later.

By the end of 2020, he moved to Moscow to study the Russian medieval art and to hold some important art exhibitions. Starting from 2016, Elio Cassarà is present at the permanent collection of MUSEUM Osservatorio dell'Arte in Sicily, under the founding director Ezio Pagano.

In 2022 the Moscow Museum of Modern Art chose one of the paintings for its permanent collection following a one-man show "Il Colore Del Vento" at the Pushkin Public Library in Moscow.

In 2023, the Foundation Orestiadi - Museo delle Trame Mediterranee in Gibellina included two artworks in its permanent collection.

Always in 2023, the Diaghilev Museum of Modern Art in St. Petersburg inserted one of the artworks showed at a one-man show "Levkas" to the collection of the Museum.
The same year, CAMUSAC Cassino Museum of Contemporary Art, chose a large-scale painting for its permanent collection.

Among many others who wrote about Cassarà are Ezio Pagano, Tommaso Evagelista, Ilona Lebedeva, Anna Maria Ruta, Francesco Gallo Mazzeo, Nina Pogarcic, Victor Arellano Rey and Gaetano Salerno. His work is included in public and private collections in Italy and abroad.

Paintings
Resimler

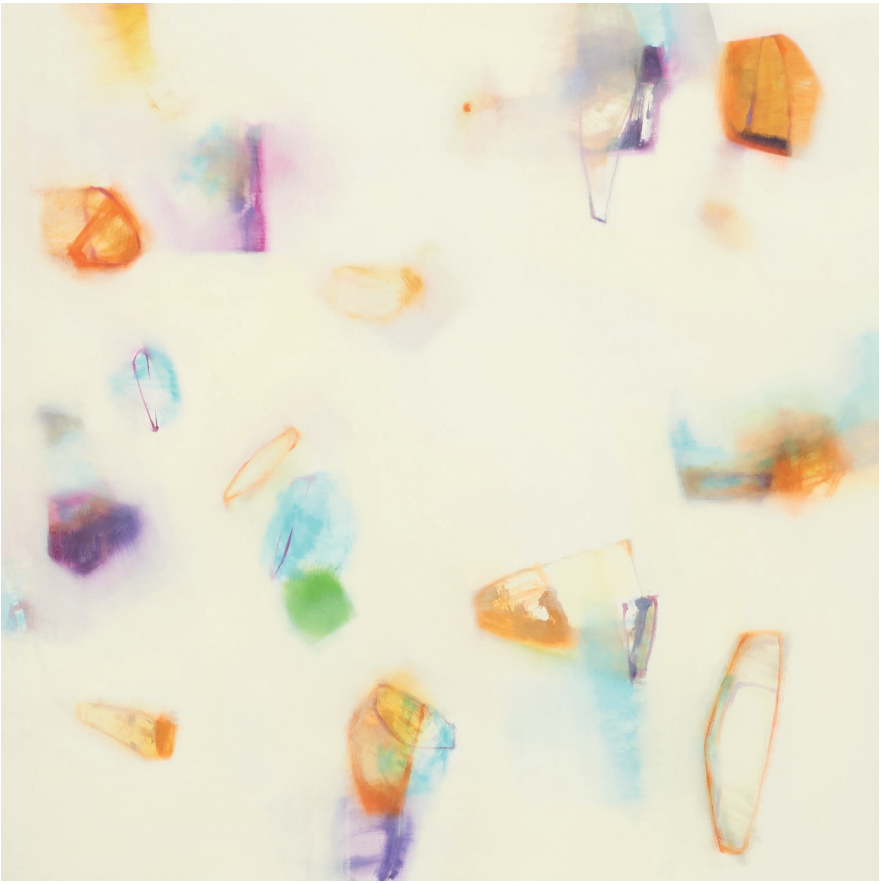

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 100x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 100x100cm.

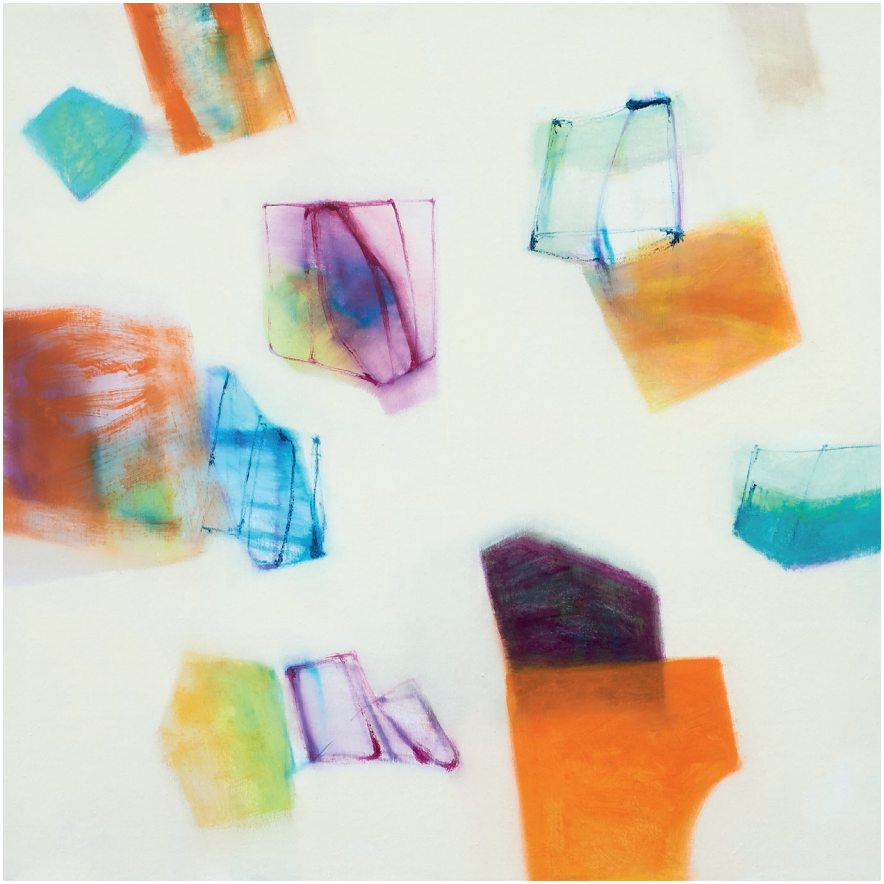

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 100x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 100x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 100x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 90x90cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 90x90cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 150x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 150x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 150x100cm.

İsimsiz / Untitled - tuval üzerine yağlı boya / oil on canvas 70x100cm.

"Aslında, her şey nesnesiz bir dünyaya doğru gidiyormuş gibi göründüğü esnada doğanın güçlü bir şekilde lirik, neredeyse romantik boyutu geri döner; düşünülür, incelenir ve tuval üzerinde yeniden yaratılır."

"Indeed, just when everything seems to be heading towards an objectless world, the powerfully lyrical, almost romantic dimension of nature returns; it is contemplated, studied and recreated on canvas."

Tommaso Evangelista

Kişisel Sergiler

2024 Galerie Sievi, Berlin, Almanya.
2023 Spazio Contemporaneo Agorà, Palermo, İtalya.
2023 Diaghilev Modern Sanat Müzesi, St. Petersburg, Rusya.
2022 A.Ş. Puşkin Halk Kütüphanesi, Moskova, Rusya.
2021 Novgorod Çağdaş Sanat Merkezi, Rusya.
2018 San Gregorio Sanat Galerisi, Venedik, İtalya.
2017 Wunderkammer7, Venedik, İtalya.
2015 Galerie Cassel, Berlin, Almanya.
2014 Palazzo Ca` Zanardi, Venedik, İtalya.
2013 Galerie Sievi, Berlin, Almanya.
2010 Galerie Sievi, Berlin, Almanya.
2009 Alexander Alvarez Çağdaş Sanat, Alessandria, İtalya.
2007 Narodni Muzej, Zajecar, Sırbistan.
2006 Art Klub Canaletto, Belgrad, Sırbistan.
1999 Galleria V&V Projeleri, Vicenza, İtalya.
1999 Scoletta dei Calegheri, Venedik, İtalya.
1995 Galleria Spazio Arte, Gavi İtalya.
1993 Chiesa della SS. Annunziata, Alessandria İtalya.

Grup Sergileri

2024 Blu Sicilia Società Operaia di Mutuo Soccorso, Modica, İtalya.
2023 Orestiadi Vakfı Museo delle trame mediterranee, Gibellina, İtalya.
2019 "İlginç bir şey gördün mü?", Bugno Sanat Galerisi, Venedik, İtalya.
2018 Bugno Sanat Galerisi, Venedik, İtalya.
2018 VIII Rassegna d'Arte Contemporanea, Casa dei Carraresi, Treviso, İtalya.
2016 Galerie Cassel, Berlin, Almanya.
2010 I Concorso di Pittura Hotel Casanova, Duchcov, Çek Cumhuriyeti.
2009 IX Concorso La Fenice et Des Artistes, Trieste, İtalya.

Solo Exhibitions

2024 Galerie Sievi, Berlin, Germany.
2023 Spazio Contemporaneo Agorà, Palermo, Italy.
2023 Diaghilev Museum of Modern Art, St. Petersburg, Russia.
2022 A.S. Pushkin Public Library, Moscow, Russia.
2021 Novgorod Center of Contemporary Art, Russia.
2018 San Gregorio Art Gallery, Venice, Italy.
2017 Wunderkammer7, Venice, Italy.
2015 Galerie Cassel, Berlin, Germany.
2014 Palazzo Ca` Zanardi, Venice, Italy.
2013 Galerie Sievi, Berlin, Germany.
2010 Galerie Sievi, Berlin, Germany.
2009 Alexander Alvarez Contemporary Art, Alessandria, Italy.
2007 Narodni Muzej, Zajecar, Serbia.
2006 Art Klub Canaletto, Belgrad, Serbia.
1999 Galleria V&V Projects, Vicenza, Italy.
1999 Scoletta dei Calegheri, Venice, Italy.
1995 Galleria Spazio Arte, Gavi Italy.
1993 Chiesa della SS. Annunziata, Alessandria Italy.

Group Exhibitions

2024 Blu Sicilia Società Operaia di Mutuo Soccorso, Modica, Italy.
2023 Orestiadi Foundation Museo delle trame mediterranee, Gibellina, Italy.
2019 “Seen anything interesting?”, Bugno Art Gallery, Venice, Italy.
2018 Bugno Art Gallery, Venice, Italy.
2018 VIII Rassegna d’Arte Contemporanea, Casa dei Carraresi, Treviso, Italy.
2016 Galerie Cassel, Berlin, Germany.
2010 I Concorso di Pittura Hotel Casanova, Duchcov, Czech Republic.
2009 IX Concorso La Fenice et Des Artistes, Trieste, Italy.

[Elio Cassarà]

HAFİFLİK KAYBOLMANIN RİTMİDİR

LIGHTNESS IS THE RHYTHM OF VANISHING

Doğu Akdeniz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Merkezi

Eastern Mediterranean University Art & Design Center

MUSEUM